

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 22. septembra 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Duševné vlastníctvo — Autorské právo a s ním súvisiace práva — Smernica 2001/29/ES — Výlučné právo rozmnožovania — Výnimky a obmedzenia — Článok 5 ods. 2 písm. b) — Výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie — Primeraná kompenzácia — Uzavretie zmlúv podľa súkromného práva na určenie kritérií oslobodenia od platenia primeranej kompenzácie — Vrátenie poplatku, o ktoré môže požiadať len konečný používateľ“

Vo veci C-110/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) zo 4. decembra 2014 a doručený Súdnemu dvoru 2. marca 2015, ktorý súvisí s konaním:

Microsoft Mobile Sales International Oy, predtým **Nokia Italia SpA**,

Hewlett-Packard Italiana Srl,

Telecom Italia SpA,

Samsung Electronics Italia SpA,

Dell SpA,

Fastweb SpA,

Sony Mobile Communications Italy SpA,

Wind Telecomunicazioni SpA,

proti

Ministero per i beni e le attività culturali (MIBAC),

Società italiana degli autori ed editori (SIAE),

Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (IMAIE), v likvidácii,

Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (ANICA),

Associazione produttori televisivi (APT),

* Jazyk konania: taliančina.

za účasti:

Assotelecomunicazioni (Asstel),

Vodafone Omnitel NV,

H3G SpA,

Movimento Difesa del Cittadino,

Assoutenti,

Adiconsum,

Cittadinanza Attiva,

Altroconsumo,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič (spravodajca), sudcovia C. Toader, A. Rosas, A. Prechal a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. februára 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Microsoft Mobile Sales International Oy, v zastúpení: G. Cuonzo a Vincenzo Cerulli Irelli, avvocati,
- Hewlett-Packard Italiana Srl, v zastúpení: A. Clarizia a M. Quattrone, avvocati,
- Telecom Italia SpA, v zastúpení: F. Lattanzi a E. Stajano, avvocati,
- Samsung Electronics Italia SpA, v zastúpení: S. Cassamagnaghi, P. Todaro a E. Raffaelli, avvocati,
- Dell SpA, v zastúpení: L. Mansani a F. Fusco, avvocati,
- Sony Mobile Communications Italy SpA, v zastúpení: G. Cuonzo, Vincenzo a Vittorio Cerulli Irelli, avvocati,
- Wind Telecomunicazioni SpA, v zastúpení: B. Caravita di Toritto, S. Fiorucci a R. Santi, avvocati,
- Società italiana degli autori ed editori (SIAE), v zastúpení: M. Siragusa a M. Mandel, avvocati,
- Assotelecomunicazioni (Asstel), v zastúpení: M. Libertini, avvocato,
- Altroconsumo, v zastúpení: G. Scorza, D. Reccia a M. Salvati, avvocati,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci A. Vitale a S. Fiorentino, avvocati dello Stato,

- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a D. Segoin, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: V. Di Bucci a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. mája 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci viacerých sporov medzi spoločnosťami, ktoré vyrábajú a predávajú najmä osobné počítače, napaľovačky, nosiče, mobilné telefóny a fotografické prístroje, na jednej strane a Ministero per i beni e le attività culturali e del turismo (ministerstvo kultúrneho dedičstva a kultúrnych aktivít, Taliansko, ďalej len „MiBAC“), Società italiana degli autori ed editori (Talianska spoločnosť autorov a vydavateľov, ďalej len „SIAE“), Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (Inštitút na ochranu práv výkonných umelcov), v likvidácii, Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (Národné združenie kinematografického, audiovizuálneho a multimedialného priemyslu) a Associazione produttori televisivi (Združenie vysielateľov) na druhej strane vo veci „primeranej kompenzácie“, ktorá sa musí zaplatiť prostredníctvom SIAE autorom výsledkov tvorivej duševnej činnosti za vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie týchto diel.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 31, 35 a 38 smernice 2001/29 stanovujú:

„(31) Je potrebné zabezpečiť primeranú rovnováhu práv a záujmov medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv, ako aj medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany. ...

...

(35) V niektorých prípadoch výnimiek alebo obmedzení musia byť nositelia práv primerane odškodnení, aby sa im dostatočne vynahradilo používanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany. Keď sa stanovuje forma, podrobné úpravy a možná úroveň vhodnej kompenzácie, treba zohľadniť osobitné podmienky každého prípadu. Pri posudzovaní týchto podmienok je hodnotným kritériom možné poškodenie nositeľa práv vyplývajúce z daného aktu.

...

...

(38) Členské štáty musia mať možnosť poskytnúť výnimku alebo obmedzenie v súvislosti s právom rozmnožovania pre niektoré druhy rozmnožovania zvukového, vizuálneho a audiovizuálneho materiálu na súkromné použitie, ktoré sú doplnené vhodnou kompenzáciou. Sem môžu patriť úvodné alebo pokračujúce systémy odmeňovania ako kompenzácie za ujmu nositeľom práv. ...“

4 Článok 2 smernice 2001/29 nazvaný „Právo rozmnožovania“ stanovuje:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

- a) pre autorov k ich dielam;
- b) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;
- c) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;
- d) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;
- e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

5 Článok 5 tejto smernice nazvaný „Výnimky a obmedzenia“ vo svojom odseku 2 písm. b) stanovuje:

„Členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

...

- b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu vykonanému fyzickou osobou pre súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany;

...“

Talianske právo

6 Smernica 2001/29 bola prebratá do talianskeho právneho poriadku prostredníctvom decreto legislativo n. 68 – Attuazione della direttiva 2001/29/CE sull'armonizzazione di taluni aspetti del diritto d'autore e dei diritti connessi nella società dell'informazione (legislatívny dekrét č. 68, ktorým sa preberá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti), z 9. apríla 2003 (riadna príloha GURI č. 87, zo 14. apríla 2003), ktorým sa mení a dopĺňa legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (zákon č. 633 o ochrane autorského práva a iných práv súvisiacich s jeho výkonom), z 22. apríla 1941 (ďalej len „LDA“), zavedením článkov 71e, 71f a 71g týkajúcich sa „vyhotovenia rozmnoženiny na súkromné použitie“ do tohto zákona.

7 Článok 71e ods. 1 LDA uvádza:

„Rozmnoženinu zvukového alebo zvukovo obrazového záznamu na súkromné použitie na akomkoľvek nosiči môže fyzická osoba vyhotoviť pre výlučnú osobnú potrebu, ak tak koná bez cieľa dosiahnuť zisk a na účel, ktorý nie je priamo ani nepriamo obchodný, v súlade s technickými opatreniami uvedenými v článku 102c“.

8 Článok 71f LDA stanovuje:

„1. „Autori a výrobcovia zvukových záznamov, ako aj pôvodní výrobcovia audiovizuálnych diel, výkonní umelci a vykonávatelia a výrobcovia zvukovo obrazových záznamov vrátane ich právnych nástupcov majú právo na kompenzáciu za vyhotovovanie rozmnoženín zvukových a zvukovo obrazových záznamov na súkromné použitie podľa článku 71e. Táto kompenzácia pozostáva, pokiaľ ide o prístroje výhradne určené na analógové alebo digitálne nahrávanie zvukových záznamov alebo zvukovo obrazových záznamov, z percentuálneho podielu na konečnej cene platenej predajcovi, ktorý sa v prípade multifunkčných prístrojov a nosičov vypočíta z ceny prístrojov a nosičov, ktoré majú rovnocenné parametre ako vnútorné súčasti daných multifunkčných prístrojov a nosičov určené na vyhotovovanie záznamov alebo, ak to nie je možné, z pevnej sumy za každý jednotlivý prístroj. Pokiaľ ide o záznamové zvukové a zvukovo obrazové nosiče, akými sú analógové nosiče, digitálne nosiče, pevné alebo prenosné pamäťové nosiče určené na vyhotovovanie rozmnoženín zvukových záznamov alebo zvukovo obrazových záznamov, kompenzáciu tvorí suma, ktorá je úmerná schopnosti týchto nosičov vyhotovovať rozmnoženiny. V prípade systémov na vyhotovovanie videozáznamov na diaľku platí kompenzáciu uvedenú v tomto odseku osoba, ktorá poskytuje túto službu, a to vo výške zodpovedajúcej odplate, ktorú získa za poskytnutie predmetnej služby.

2. Kompenzácia podľa odseku 1 sa určuje v súlade s právnou úpravou [Únie] a v každom prípade so zreteľom na práva rozmnožovania prostredníctvom vyhlášky [MiBAC] prijatej do 31. decembra 2009 po prerokovaní s výborom podľa článku 190 a odvetvovými združeniami zastupujúcimi väčšinu výrobcov prístrojov a nosičov uvedených v odseku 1. Pri určovaní kompenzácie sa zohľadní, či boli použité technické opatrenia uvedené v článku 102c, a tiež odlišný vplyv vyhotovenia digitálnej rozmnoženiny v porovnaní s vyhotovením analógovej rozmnoženiny. Vyhláška sa aktualizuje každé tri roky.

3. Kompenzáciu platí výrobca prístrojov a nosičov uvedených v odseku 1 alebo ich dovozca na územie Talianskej republiky za predpokladu, že konajú s cieľom dosiahnuť zisk. Tieto osoby predložia [SIAE] každé tri mesiace vyhlásenia uvádzajúce počet predaných prístrojov a nosičov a výšku príslušných kompenzácií; tieto sumy sú zároveň povinné uhradiť. V prípade neuhradenia kompenzácie je za jeho úhradu spoločne a nerozdielne zodpovedný distribútor nahrávacích prístrojov a nosičov. ...“

9 Článok 71g LDA stanovuje:

„1. Kompenzácia za záznamové zvukové prístroje a nosiče uvedená v článku 71f sa platí [SIAE], ktorá po odpočítaní svojich nákladov zabezpečí vyplatenie 50 % vybratých príspevkov autorom a nositeľom ich práv a 50 % výrobcovi zvukových záznamov, a to aj prostredníctvom odvetvových združení zastupujúcich väčšinu výrobcov.

2. Výrobcovia zvukových záznamov zaplatia bezodkladne, ale v každom prípade najneskôr v lehote šiestich mesiacov 50 % náhrady, ktorá im bola poskytnutá podľa odseku 1, príslušným výkonným umelcom.

3. Kompenzácia za prístroje určené na nahrávanie zvukovo obrazových záznamov uvedená v článku 71f sa platí [SIAE], ktorá po odpočítaní svojich nákladov zabezpečí vyplatenie 30 % autorom a zvyšných 70 % rovnomerne rozdelí výrobcovi pôvodným audiovizuálnych diel, výrobcovi zvukovo obrazových záznamov a výkonným umelcom. 50 % kompenzácie vyplatené výkonným umelcom sa použije na financovanie činností a cieľov uvedených v článku 7 ods. 2 zákona č. 93 z 5. februára 1992.“

10 V súlade s článkom 71f ods. 2 LDA prijala MiBAC 30. decembra 2009 decreto relativo alla determinazione del compenso per la riproduzione privata di fonogrammi e di videogrammi (vyhláška týkajúca sa určovania kompenzácie za vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie zvukových a zvukovo obrazových záznamov, ďalej len „dekrét z 30. decembra 2009“), ktorá sa skladá z jedného

článku, podľa ktorého „technická príloha, ktorá tvorí integrálnu súčasť [tohto] dekrétu, stanovuje výšku kompenzácie za vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie zvukových a zvukovo obrazových záznamov podľa článku 71f [LDA]“.

11 Článok 2 technickej prílohy vyhlášky z 30. decembra 2009 (ďalej len „technická príloha“) stanovuje výšku kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie tým, že obsahuje zoznam 26 kategórií produktov a pri každej z nich uvádza výšku tejto kompenzácie.

12 Článok 4 technickej prílohy stanovuje:

„1. [SIAE] presadzuje protokoly s cieľom lepšie uplatňovať tieto ustanovenia, najmä na účely uplatnenia objektívnych alebo subjektívnych oslobodení, ako napríklad v prípadoch používania prístrojov alebo nosičov na podnikateľské účely či pre niektoré prístroje týkajúce sa videohier. Tieto protokoly sa prijímajú po dohode s osobami, ktoré sú povinné platiť kompenzáciu za vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie, alebo s ich odvetvovými združeniami.

2. Dohody uzavreté pred nadobudnutím účinnosti týchto ustanovení sú platné až do prijatia protokolov podľa odseku 1.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 Žalobcovia vo veci samej vyrábajú a predávajú najmä osobné počítače, napalovačky, nosiče, mobilné telefóny a fotografické prístroje.

14 Títo žalobcovia podali žaloby na Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Regionálny správny súd Lazio, Taliansko) o zrušenie vyhlášky z 30. decembra 2009. Na podporu svojich žalôb tvrdili, že predmetná vnútroštátna právna úprava je v rozpore s právom Únie, najmä z dôvodu podriadenia povinnosti zaplatiť náhradu odmeny za vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie osôb, ktorých činnosť spočíva v zjavne iných účeloch ako vyhovovaní rozmnoženín na súkromné použitie, najmä právnických osôb a na podnikateľské účely. Zdôraznili tiež diskriminačný charakter prenesenia právomocí, ktoré MiBAC delegovalo na SIAE, t. j. na organizáciu poverenú kolektívnou správou autorských práv v Taliansku, pretože podľa vnútroštátnej právnej úpravy bola táto spoločnosť oprávnená označiť osoby, ktoré majú byť oslobodené od platenia náhrady za vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie, ako aj tie, pri ktorých sa môže využiť konanie o vrátení tohto poplatku, keď už bol zaplatený.

15 Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Regionálny správny súd Lazio, Taliansko) tieto žaloby zamietol.

16 Žalobkyne vo veci samej sa proti rozhodnutiu o zamietnutí týchto žalôb odvolali na Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko), ktorá vyslovila ďalšie pochybnosti, pokiaľ ide o výklad, ktorý treba za týchto okolností dať článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, pričom rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Bráni právo Únie, a najmä odôvodnenie 31 smernice 2001/29 a jej článok 5 ods. 2 písm. b), vnútroštátnej právnej úprave (presnejšie článku 71e LDA v spojení s článkom 4 technickej prílohy), ktoré stanovujú, že v prípade nosičov a prístrojov nadobudnutých na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie – čiže určených výlučne na podnikateľské účely –, sa kritériá pre *ex ante* oslobodenie od poplatku za vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie ponechávajú na uzavretie zmlúv – alebo ‚zmluvnú voľnosť‘ – podľa súkromného práva s osobitným dôrazom na ‚aplikačné protokoly‘ uvedené v citovanom článku 4, a to bez uplatnenia všeobecných pravidiel či akejkoľvek záruky rovnakého zaobchádzania medzi SIAE a osobami povinnými platiť kompenzáciu alebo ich odvetvovými združeniami?

2. Bráni právo Únie, a najmä odôvodnenie 31 smernice 2001/29 a jej článok 5 ods. 2 písm. b), vnútroštátnej právnej úprave (presnejšie článku 71e talianskeho autorského zákona v spojení s vyhláškou z 30. decembra 2009 a s pokynmi SIAE vo veci vrátenia zaplatených kompenzácií), ktoré stanovujú, že v prípade nosičov a prístrojov nadobudnutých na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie – čiže určených výlučne na podnikateľské účely –, môže o vrátenie poplatku žiadať iba konečný používateľ a nie výrobca príslušných nosičov a prístrojov?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

- 17 SIAE tvrdí, že prvá otázka je neprípustná, pretože na túto otázku sa malo odpovedať výkladom vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie, podľa ktorého prístroje a nosiče nadobudnuté inými než fyzickými osobami určené výlučne na podnikateľské účely nie sú povinné zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie.
- 18 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora v rámci spolupráce medzi týmto súdom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý musí niesť zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto ak sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, bod 21, a z 12. novembra 2015, Hewlett-Packard Belgium, C-572/13, EU:C:2015:750, bod 24).
- 19 Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sú mu položené (pozri najmä rozsudky zo 16. júna 2015, Gauweiler a i., C-62/14, EU:C:2015:400, bod 25, a z 8. septembra 2015, Taricco a i., C-105/14, EU:C:2015:555, bod 30).
- 20 V tomto prípade však nejde o taký prípad, keďže prvá otázka položená Súdnemu dvoru, ktorá sa týka výkladu práva Únie, nie je v žiadnom ohľade hypotetická a existuje súvislosť s existenciou sporu vo veci samej, pretože táto otázka sa týka výkladu viacerých ustanovení práva Únie, ktoré vnútroštátny súd považuje za rozhodujúce pre následné rozhodnutie, ktoré vydá v konaní vo veci samej, predovšetkým pokiaľ ide o spôsoby oslobodenia od platenia poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie v prípade, že nosiče a prístroje boli nadobudnuté na zjavne odlišné účely než vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie.
- 21 SIAE tiež tvrdí, že druhá otázka je neprípustná, pretože je rovnaká ako otázky, o ktorých Súdny dvor už rozhodol.
- 22 Takú námietku neprípustnosti teda treba zamietnuť. V skutočnosti aj za predpokladu, že by položená otázka bola vecne zhodná s otázkou, ktorá už bola predmetom prejudiciálneho rozhodnutia v analogickej veci, takáto okolnosť nijako nezakazuje vnútroštátnemu súdu položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku a nemá za účinok to, že by Súdny dvor nebol príslušný pre rozhodovanie o tejto otázke (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. októbra 1982, Cilfit a i., 283/81, EU:C:1982:335, body 13 a 15; z 2. apríla 2009, Pedro IV Servicios, C-260/07, EU:C:2009:215, bod 31, ako aj z 26. novembra 2014, Mascolo a i., C-22/13, C-61/13 až C-63/13 a C-418/13, EU:C:2014:2401, bod 49).

23 Z tohto dôvodu sú predložené prejudiciálne otázky prípustné.

O veci samej

- 24 Vnútroštátny súd sa svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či sa má právo Únie, najmä článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave vo veci samej, ktorá jednak podmieňuje oslobodenie od poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie v prípade výrobcov a dovozcov prístrojov a nosičov určených na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženiny na súkromné použitie, uzavretím zmlúv subjektom disponujúcim zákonným monopolom na zastupovanie autorov diel s osobami povinnými platiť kompenzáciu alebo s ich odvetvovými združeniami a jednak stanovuje, že vrátenie takého poplatku, ak bol nedôvodne zaplatený, môže požadovať len koncový používateľ týchto prístrojov a nosičov.
- 25 V prvom rade treba pripomenúť, že podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 môžu členské štáty stanoviť výnimku alebo obmedzenie výlučného práva rozmnožovania stanoveného v článku 2 tejto smernice vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu vykonanému fyzickou osobou na súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, pod podmienkou, že nositelia tohto výlučného práva dostanú primeranú kompenzáciu, pričom sa zohľadnia technologické opatrenia uvedené v článku 6 danej smernice.
- 26 Ako vyplýva z odôvodnení 35 a 38 smernice 2001/29, článok 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice vyjadruje vôľu normotvorcu Únie zaviesť osobitný mechanizmus kompenzácie, ktorý začne fungovať v okamihu, keď nositeľom práv vznikne ujma, ktorá má v zásade za následok vznik povinnosti „odškodniť“ ich alebo im „poskytnúť náhradu“ (rozsudok z 9. júna 2016, EGEDA a i., C-470/14, EU:C:2016:418, bod 19, ako aj citovaná judikatúra).
- 27 Keďže ustanovenia smernice 2001/29 výslovne neupravujú jednotlivé prvky systému primeranej kompenzácie, členské štáty majú pri určení subjektu povinného zaplatiť túto kompenzáciu širokú mieru voľnej úvahy. To isté platí aj v prípade, keď ide o formu, podrobné úpravy a možnú úroveň tejto kompenzácie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2013, Amazon.com International Sales a i., C-521/11, EU:C:2013:515, bod 20, ako aj citovanú judikatúru).
- 28 Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, aby primeraná kompenzácia bola v súlade s článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, musí sa táto kompenzácia, ako aj systém, z ktorého vychádza, zakladať na ujme spôsobenej nositeľom práv z dôvodu vyhotovenia rozmnoženín na súkromné použitie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 21 a citovanú judikatúru).
- 29 Systém financovania primeranej kompenzácie je teda zlučiteľný s požiadavkami „spravodlivej rovnováhy“ uvedenej v odôvodnení 31 smernice 2001/29 medzi právami a záujmami jednak autorov, ktorým táto kompenzácia prináleží, a jednak používateľov predmetov ochrany len vtedy, ak sa predmetné zariadenia, prístroje a nosiče môžu používať na vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie, čiže môžu autorovi chráneného diela spôsobiť ujmu. Vzhľadom na tieto požiadavky teda existuje nevyhnutná spojitosť medzi uplatňovaním poplatku za rozmnoženiny na súkromné použitie vo vzťahu k uvedeným zariadeniam, prístrojom a nosičom slúžiacim na digitálne rozmnožovanie a ich použitím na vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, bod 52).
- 30 Po druhé treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ je osobou, ktorá spôsobila ujmu nositeľovi výlučného práva rozmnožovania, osoba, ktorá rozmnoženinu chráneného diela vyhotoví na svoje súkromné použitie bez toho, aby predtým požiadala uvedeného nositeľa práva o udelenie súhlasu, tejto osobe v zásade prislúcha, aby nahradila ujmu súvisiacu s daným vyhotovením rozmnoženiny tak, že zaplatí kompenzáciu, ktorá bude vyplatená tomuto nositeľovi práva (rozsudky

z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, bod 45; zo 16. júna 2011, Stichting de Thuiskopie, C-462/09, EU:C:2011:397, bod 26, a z 11. júla 2013, Amazon.com International Sales a i., C-521/11, EU:C:2013:515, bod 23).

- 31 Súdny dvor však pripustil, že vzhľadom na praktické ťažkosti súvisiace s identifikáciou súkromných používateľov, ako aj s ukladaním povinnosti týmto používateľom nahradiť nositeľom výlučného práva rozmnožovania ujmu, ktorú im spôsobili, môžu členské štáty na účely financovania primeranej kompenzácie zaviesť „poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie“, ktorý nemajú zaplatiť dotknuté súkromné osoby, ale osoby disponujúce zariadeniami, prístrojmi a nosičmi určenými na vyhotovovanie rozmnoženín, ktoré z tohto dôvodu *de iure* alebo *de facto* sprístupňujú tieto zariadenia určené na vyhotovovanie rozmnožením súkromným osobám. V rámci takéhoto systému majú povinnosť zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie osoby, ktoré disponujú danými zariadeniami (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, bod 46; zo 16. júna 2011, Stichting de Thuiskopie, C-462/09, EU:C:2011:397, bod 27, ako aj z 11. júla 2013, Amazon.com International Sales a i., C-521/11, EU:C:2013:515, bod 24).
- 32 Členské štáty teda môžu za určitých podmienok uplatňovať poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie vo vzťahu k záznamovým nosičom slúžiacim na vyhotovovanie rozmnoženín vrátane prípadu, keď konečné používanie týchto nosičov nepatrí medzi prípady, na ktoré sa vzťahuje článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 (pozri rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 44).
- 33 Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že keďže uvedený systém umožňuje osobám povinným platiť poplatok preniesť výšku poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie do ceny za sprístupnenie uvedených zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín alebo za poskytnutie služby súvisiacej s vyhotovením rozmnoženiny, v konečnom dôsledku znáša poplatok súkromný používateľ, ktorý túto cenu zaplatí, a to v súlade so „spravodlivou rovnováhou“ v zmysle odôvodnia 31 smernice 2001/29, ktorú treba nájsť medzi záujmami nositeľov výlučného práva rozmnožovania a záujmami používateľov predmetov ochrany (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. júna 2011, Stichting de Thuiskopie, C-462/09, EU:C:2011:397, bod 28, ako aj z 11. júla 2013, Amazon.com International Sales a i., C-521/11, EU:C:2013:515, bod 25).
- 34 Za týchto okolností Súdny dvor rozhodol, že systém uplatňovania takého poplatku je v súlade s ustanovením článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 len vtedy, ak je jeho zavedenie odôvodnené praktickými ťažkosťami a ak majú osoby povinné platiť poplatok nárok na jeho vrátenie v prípade, že sa poplatok nemal platiť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 2013, Amazon.com International Sales a i., C-521/11, EU:C:2013:515, bod 31, ako aj z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 45).
- 35 V tejto súvislosti systém poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie môže byť odôvodnený potrebou odstrániť nemožnosť identifikovať konečných používateľov alebo praktické ťažkosti spojené s touto identifikáciou či iné podobné ťažkosti (rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 46 a citovaná judikatúra).
- 36 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že uvedený poplatok sa v každom prípade nesmie uplatniť na dodanie zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín iným než fyzickým osobám na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie (rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 47 a citovaná judikatúra).
- 37 Navyše taký systém musí upravovať právo na vrátenie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktoré je účinné a neprimerane nestážuje vrátenie zaplateného poplatku. V tejto súvislosti rozsah, účinnosť, dostupnosť, publicita a jednoduchosť uplatnenia práva na vrátenie umožňujú napraviť prípadnú nerovnováhu vytvorenú systémom poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie

s cieľom prekonať konštatované praktické ťažkosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 2013, Amazon.com International Sales a i., C-521/11, EU:C:2013:515, bod 36, a z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 52).

- 38 Otázky položené vnútroštátnym súdom treba preskúmať s prihliadnutím na tieto úvahy.
- 39 V prvom rade treba uviesť, že systém primeranej kompenzácie, o ktorý ide vo veci samej, stanovuje, ako vyplýva z článku 71f ods. 1 LDA, že poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie tvorí čiastočne cena zaplatená konečným používateľom z percentuálneho podielu ceny príslušných prístrojov a nosičov, ktorej výška sa stanovuje v závislosti od ich schopnosti vyhotovovať rozmnoženiny. V súlade s článkom 71f ods. 3 LDA tento poplatok platí výrobca prístrojov a nosičov alebo ich dovozca na talianske územie, a to za predpokladu, že tento výrobca alebo dovozca koná s cieľom dosiahnuť zisk.
- 40 V tejto súvislosti je nepochybné, že právna úprava dotknutá vo veci samej nestanovuje všeobecne uplatniteľné ustanovenie, ktoré by oslobodzovalo od platenia poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie výrobcov a dovozcov, ktorí preukážu, že prístroje a nosiče boli nadobudnuté inými než fyzickými osobami na zjavne iné účely, než je vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie.
- 41 Z judikatúry Súdneho dvora pripomenutej v bode 36 tohto rozsudku pritom vyplýva, že uvedený poplatok sa nesmie uplatniť na dodanie takých zariadení.
- 42 Ako bolo totiž pripomenuté v bode 29 tohto rozsudku, systém financovania primeranej kompenzácie je zlučiteľný s požiadavkami „spravodlivej rovnováhy“ uvedenej v odôvodnení 31 smernice 2001/29 len vtedy, ak predmetné zariadenia, prístroje a nosiče sa môžu použiť na vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie.
- 43 Isteže, ako zdôrazňuje talianska vláda, v článku 4 technickej prílohy sa stanovuje, že SIAE má „presadzovať“ protokoly „najmä na účely uplatnenia objektívnych alebo subjektívnych oslobodení, ako napríklad v prípadoch používania prístrojov alebo nosičov na podnikateľské účely či pre niektoré prístroje týkajúce sa videohier“, pričom tieto protokoly sa musia prijať po dohode s osobami, ktoré sú povinné platiť poplatok za vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie, alebo s ich odvetvovými združeniami.
- 44 Súdny dvor však pripomenul, že pri uplatnení výnimiek stanovených v článku 5 smernice 2001/29 sa musí dodržať zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie zakotvenú v článku 20 Charty základných práv Európskej únie a ktorá podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, body 31 a 32, ako aj citovaná judikatúra).
- 45 Členské štáty preto nemôžu stanoviť spôsoby primeranej kompenzácie, ktorá by zavádzala neodôvodnenú nerovnosť zaobchádzania s jednotlivými kategóriami hospodárskych subjektov, ktoré uvádzajú na trh porovnateľný tovar, na ktorý sa vzťahuje výnimka pre rozmnoženiny na súkromné použitie, alebo s jednotlivými kategóriami používateľov predmetov ochrany (rozsudok z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, bod 33 a citovaná judikatúra).
- 46 V prejednávanej veci treba konštatovať, že právna úprava vo veci samej neumožňuje pre každý prípad zaručiť rovnosť zaobchádzania medzi výrobcami a dovozcami povinnými zaplatiť náhradu odmeny za vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie, ktorí sa môžu nachádzať v porovnateľných situáciách.

- 47 V prvom rade táto právna úprava, ktorá, ako bolo uvedené v bode 40 tohto rozsudku, nestanovuje všeobecne uplatniteľné ustanovenie, ktoré by oslobodzovalo od platenia poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie výrobcov a dovozcov, ktorí preukážu, že prístroje a nosiče boli nadobudnuté inými než fyzickými osobami na zjavne iné účely, než je vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie, totiž len ukladá SIAE povinnosť spôsobiť, pričom táto spoločnosť má len povinnosť „presadzovať“ uzatváranie zmluvných protokolov s osobami, ktoré sú povinné platiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie. Z toho vyplýva, že je možné, že s výrobcami a dovozcami, ktorí sa nachádzajú v porovnateľných situáciách, sa zaobchádza rozdielne podľa toho, či uzavreli, alebo neuzavreli zmluvný protokol so SIAE.
- 48 Okrem toho uvedená právna úprava, a najmä jej článok 4 technickej prílohy, nestanovuje objektívne a transparentné kritériá, ktoré musia splniť osoby povinné platiť primeranú kompenzáciu alebo ich odvetvové združenia na účely uzavretia takých zmluvných protokolov, pričom toto ustanovenie len uvádza napríklad oslobodenie „v prípadoch používania prístrojov alebo nosičov na podnikateľské účely, či pre niektoré prístroje týkajúce sa videohier“, takže uplatňované oslobodenia môžu okrem toho mať, ako vyplýva z ustanovení tohto článku, objektívnu alebo subjektívnu povahu.
- 49 Napokon, keďže uzavretie takých protokolov je ponechané na zmluvnú voľnosť medzi jednak SIAE a jednak osobami povinnými platiť primeranú kompenzáciu alebo ich odvetvovými združeniami, treba uviesť, že aj keby sa také protokoly uzavreli so všetkými osobami, ktoré sa môžu domáhať oslobodenia od poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, neexistuje záruka, že s výrobcami a dovozcami nachádzajúcimi sa v porovnateľných situáciách sa bude zaobchádzať rovnako, pretože znenie takých zmlúv je výsledkom rokovaní podľa súkromného práva.
- 50 Navyše vzhľadom na skutočnosti zdôraznené v bodoch 47 až 49 tohto rozsudku sa nemožno domnievať, že vnútroštátna právna úprava vo veci samej môže zaručiť, že sa skutočne a najmä v súlade so zásadou právnej istoty splní požiadavka pripomenutá v bode 44 tohto rozsudku.
- 51 Po druhé, ako vyplýva zo znenia druhej prejudiciálnej otázky a pripomienok predložených Súdnemu dvoru, postup vrátenia poplatku, ktorý vypracovala SIAE a ktorý sa nachádza v jej „pokynoch“ uvedených na jej internetovej stránke, stanovuje, že o vrátenie môže požiadať len konečný používateľ, ktorý nie je fyzickou osobou. O vrátenie poplatku však nemôže požiadať výrobca alebo dovozca nosičov a prístrojov.
- 52 V tejto súvislosti stačí konštatovať, ako generálny advokát uviedol v bodoch 58 a 59 svojich návrhov, že hoci Súdny dvor vo svojom rozsudku z 5. marca 2015, Copydan Båndkopi (C-463/12, EU:C:2015:144, bod 55), rozhodol, že právo Únie bráni takému systému primeranej kompenzácie, podľa ktorého nárok na vrátenie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie prináleží len konečnému používateľovi prístrojov alebo nosičov podliehajúcich poplatku, spresnil, že takýto systém je zlučiteľný s právom Únie len za predpokladu, že osoby povinné platiť poplatok sú v súlade s právom Únie oslobodené od povinnosti platiť uvedený poplatok, ak preukážu, že predmetné prístroje a nosiče dodali iným než fyzickým osobám na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie.
- 53 Ako vyplýva z úvah uvedených v bodov 39 až 49 tohto rozsudku, o taký prípad však v prejednávanej veci nejde.
- 54 Okrem toho treba pripomenúť, že ako vyplýva z odôvodnenia 31 smernice 2001/29, treba zachovať primeranú rovnováhu medzi nositeľmi práv a používateľmi predmetov ochrany. Podľa judikatúry Súdného dvora systém spravodlivého odškodnenia musí teda zahŕňať mechanizmy, najmä mechanizmus vrátenia poplatku, ktorými sa má napraviť každá situácia „nadmernej kompenzácie“ na úkor niektorej z kategórií používateľov, ktorá by nebola zlučiteľná s požiadavkou uvedenou v danom odôvodnení (pozri analogicky rozsudok z 12. novembra 2015, Hewlett-Packard Belgium, C-572/13, EU:C:2015:750, body 85 a 86).

- 55 Keďže v prejednávanej veci systém primeranej kompenzácie vo veci samej nestanovoval dostatočné záruky na oslobodenie od platenia poplatku výrobcov a dovozcov, ktorí preukážu, že prístroje a nosiče boli nadobudnuté na zjavne iné účely, než je vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie, tento systém musí v každom prípade, ako vyplýva z bodu 37 tohto rozsudku, stanovovať právo na vrátenie poplatku, ktoré je účinné a neprimerane nestázuje vrátenie zaplateného poplatku. Právo na vrátenie stanovené systémom primeranej kompenzácie vo veci samej však nemožno považovať za účinné, pretože je nepochybné, že naň nemajú nárok fyzické osoby ani vtedy, ak preukážu, že nadobúdajú prístroje a nosiče na zjavne iné účely, než je vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie.
- 56 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že právo Únie, a najmä článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave vo veci samej, ktorá jednak podmieňuje oslobodenie od poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie v prípade výrobcov a dovozcov prístrojov a nosičov určených na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženiny na súkromné použitie, uzavretím zmlúv subjektom disponujúcim zákonným monopolom na zastupovanie autorov diel s osobami povinnými platiť kompenzáciu alebo s ich odvetvovými združeniami a jednak stanovuje, že vrátenie takého poplatku, ak bol nedôvodne zaplatený, môže požadovať len koncový používateľ uvedených prístrojov a nosičov.

O návrhu na časové obmedzenie účinkov tohto rozsudku

- 57 SIAE vo svojich písomných pripomienkach požiadala Súdny dvor o obmedzenie časových účinkov tohto rozsudku v prípade, ak rozhodne, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 bráni takej vnútroštátnej právnej úprave ako vo veci samej.
- 58 Na podporu svojej žiadosti SIAE upriamila pozornosť Súdneho dvora po prvé na vážne finančné dôsledky pre SIAE, ktoré by mal rozsudok obsahujúci také konštatovanie, pretože s výnimkou podielu, ktorý si ponecháva SIAE na pokrytie svojich výdavkov vyplývajúcich z jej činnosti výberu týchto platieb, boli kompenzácie už rozdelené medzi nositeľov práv. Po druhé SIAE uvádza, že je nepochybné, že konala v dobrej viere a bola v plnej miere presvedčená o súlade vnútroštátnej právnej úpravy vo veci samej s právom Únie, pričom toto presvedčenie bolo posilnené tým, že sa táto právna úprava uplatňovala dlhodobo, no Komisia, ktorá o nej dobre vedela, nikdy nevyslovila pochybnosti o jej zlučiteľnosti s právom Únie.
- 59 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora výklad pravidla práva Únie, ktorý uskutoční Súdny dvor pri výkone svojej právomoci podľa článku 267 ZFEÚ, objasňuje a spresňuje význam a dosah tohto pravidla tak, ako sa musí alebo by sa malo chápať a uplatňovať od okamihu, keď nadobudlo účinnosť. Z toho vyplýva, že takto vyložené pravidlo môže a musí byť uplatnené samotným súdom aj na právne vzťahy vzniknuté a vytvorené pred vydaním rozsudku vo veci žiadosti o výklad, ak sú inak splnené podmienky umožňujúce podať na príslušné súdy návrh na začatie konania týkajúceho sa uplatnenia tohto pravidla (pozri najmä rozsudky zo 17. februára 2005, Linneweber a Akritidis, C-453/02 a C-462/02, EU:C:2005:92, bod 41; zo 6. marca 2007, Meilicke a i., C-292/04, EU:C:2007:132, bod 34, ako aj z 27. februára 2014, Transportes Jordi Besora, C-82/12, EU:C:2014:108, bod 40).
- 60 Súdny dvor môže iba úplne výnimočne prostredníctvom uplatnenia všeobecnej zásady právnej istoty, ktorá je vlastná právnomu poriadku Únie, pristúpiť k obmedzeniu možnosti akejkoľvek dotknutej osoby dovoľávať sa ustanovenia, ktoré vyložil, s cieľom spochybníť právne vzťahy, ktoré vznikli v dobrej viere. Na rozhodnutie o takom obmedzení je nevyhnutné, aby boli splnené dve podstatné kritériá, a to dobrá viera dotknutých osôb a riziko vážnych ťažkostí (pozri najmä rozsudky z 10. januára 2006, Skov a Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, bod 51; z 3. júna 2010, Kalinčev, C-2/09, EU:C:2010:312, bod 50, ako aj z 27. februára 2014, Transportes Jordi Besora, C-82/12, EU:C:2014:108, bod 41).

- 61 Konkrétnejšie, Súdny dvor sa uchýľoval k takémuto riešeniu len za presne stanovených okolností, a to najmä vtedy, keď existovalo riziko vážnych ekonomických dôsledkov, predovšetkým vzhľadom na veľký počet právnych vzťahov, ktoré vznikli v dobrej viere na základe právnej úpravy, ktorá sa oprávnene považovala za platnú, prípadne keď sa zdalo, že jednotlivci a vnútroštátne orgány boli nabádaní k správaniu, ktoré nie je v súlade s právom Únie, z dôvodu vážnej a objektívnej neistoty týkajúcej sa dosahu ustanovení práva Únie, ku ktorej prípadne prispelo i správanie iných členských štátov alebo Európskej komisie (rozsudok z 27. februára 2014, Transportes Jordi Besora, C-82/12, EU:C:2014:108, bod 42 a citovaná judikatúra).
- 62 Pokiaľ ide o prvé kritérium, treba v prejednávanej veci konštatovať, že v rozsudku z 21. októbra 2010, Padawan (C-467/08, EU:C:2010:620, bod 53), sa Súdny dvor už vyjadril k zlučiteľnosti systému stanovujúceho uplatňovanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie vo vzťahu k všetkým typom zariadení, prístrojov a nosičov slúžiacich na digitálne rozmnožovanie bez rozdielu vrátane prípadu, keď tieto zariadenia, prístroje a nosiče nadobudnú iné než fyzické osoby na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie, s právom Únie. Za týchto okolností SIAE nemôže vôbec tvrdiť, že nadobudla presvedčenie o súlade právnej úpravy vo veci samej s právom Únie z toho dôvodu, že Komisia nevyslovila pochybnosti o zlučiteľnosti tejto úpravy s právom Únie.
- 63 V každom prípade, pokiaľ ide o druhé kritérium, treba konštatovať, že SIAE nepreukázala existenciu vážnych ťažkostí, keď uviedla len to, že kompenzácie už boli v celom rozsahu rozdelené v prospech nositeľov práv a že „sa jej pravdepodobne nepodarí tieto sumy vymôcť“.
- 64 Nie je teda potrebné obmedziť časové účinky tohto rozsudku.

O trovách

- 65 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Právo Európskej únie, a najmä článok 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave ako vo veci samej, ktorá jednak podmieňuje oslobodenie od poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie v prípade výrobcov a dovozcov prístrojov a nosičov určených na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženiny na súkromné použitie, uzavretím zmlúv subjektom disponujúcim zákonným monopolom na zastupovanie autorov diel s osobami povinnými platiť kompenzáciu alebo s ich odvetvovými združeniami a jednak stanovuje, že vrátenie takého poplatku, ak bol nedôvodne zaplatený, môže požadovať len koncový používateľ uvedených prístrojov a nosičov.

Podpisy